

جمهوری اسلامی مرد؛ تسلیت به جناب زیباکلام

فواد عبداللهی صفحه ۲

مردم باید انتخاب کنند

گفتگو با انترناسیونال هفتگی درباره وحدت اپوزیسیون

منصور حکمت

ایران در قطب های کاملاً متفاوت و حتی متقابل یکدیگر قرار گرفته اند. دو جریان اصلی در اپوزیسیون سرنگونی طلب هست، کمونیسم رادیکال، که سازمان اصلی و شاخص آن حزب کمونیست کارگری است، و طیف ناسیونالیستهای طرفدار غرب که عمدتاً حول رضا پهلوی گرد آمده اند. مجاهدین خلق را هم بعنوان یک سازمان سیاسی بزرگ و فعال میشد به این دو اضافه کرد، هرچند این سازمان، برخلاف دو جریان دیگر نوک یک جنبش اجتماعی وسیع تر و فرا سازمانی نیست و اساساً یک موجودیت سازمانی قائم به ذات است.

فکر نمیکنم کسی با اندک شناختی از سیاست در ایران و جایگاه اجتماعی و مواضع این سه جریان بتواند از اتحاد اینها بعنوان یک امر واقعی قابل حصول و یا مطلوب حرف بزند. ... صفحه ۳

هفتگی: بیزاری مردم از جمهوری اسلامی و خواست عاجل مردم برای سرنگونی آن، این سوال اساسی را برجسته کرده است که این رژیم را چگونه باید انداخت. در این رابطه خیلی از مردم مساله وحدت احزاب اپوزیسیون سرنگونی طلب را مطرح میکنند و این سوال را جلوی حزب کمونیست کارگری هم قرار میدهند. میگویند ضعف اپوزیسیون در مقابل رژیم اسلامی از عدم اتحاد آنهاست و میپرسند چرا اتحاد نمیکند؟

منصور حکمت: برخلاف طیف ملی اسلامی، که از خاتمی و حجاریان و منتظری تا نهضت آزادی و اکثریت و راه کارگر، یک خاندان سیاسی و یک جنبش اجتماعی واحد را نمایندگی میکنند، احزاب سرنگونی طلب در اپوزیسیون

بزرگداشت قربانیان با اقدام متحدانه!

دفتر کردستان حزب حکمتیست - خط رسمی

شنبه سوم شهریورماه ۹۷ چهار تن از فعالان محیط زیست مریوان، شریف باجور مبارز انساندوست و سه نفر از همراهانش امید کهنه پوشی، رحمت حکیمی نیا و محمد پژوی، در جریان تلاش برای خاموش کردن آتش سوزی جنگل، میان مواد منفجره و آتشی که توپ بارانهای جمهوری اسلامی برپا کرده بود، سوختند. همچنین دستکم پنج تن مصدوم از قربانیان دیگر این حادثه هستند. هزاران نفر از ساکنین مریوان به رژیم مسبب این تراژدی انسانی اعتراض کردند. این جنایت، نفرت و ناراضی در سراسر ایران را برانگیخته است.

مردم مریوان با مصیبتهای مضاعفی چون سوزاندن جنگل ها، کشتن کولبران، کشتار جاده ها، خودکشی زنان و غیره روبرو بوده و هستند. جنایات جمهوری اسلامی و تراژدیهای یکی پس از دیگری زندگی مردم، پایانی ندارد، مگر اینکه با به زمین افتادن هر انسان مبارزی هزاران انسان خواهان رهایی برخیزند و متحد شوند و هر اعتراضی به اتحاد و انسجام بیشتر مردم منجر گردد. و این اتفاق می افتد اگر نمایندگان نهادهای کارگری و مدنی و مردمی چون سندیکای کارگران فصلی ساختمان، کانون صنفی معلمان، انجمن خبازان، انجمن چپای سبز، کمیته معیشت و کار، کارگران بیکار و محرومان؛ زنان برابری طلب و شبکه های جوانان، ... صفحه ۴

کنفرانس تشکیلات خارج کشور حزب

تشکیلات خارج کشور حزب، کنفرانس خود را در اولین یکشنبه ماه سپتامبر برگزار می کند.
از همه علاقمندان به شرکت در کنفرانس دعوت می کنیم که جهت کسب اطلاعات بیشتر با ما تماس بگیرند.

تاریخ: یکشنبه ۲ سپتامبر ۲۰۱۸
تلفن تماس: حسین مرادی ۰۰۴۶۷۳۵۰۷۲۵۰۴۰

آزادی برابری حکومت کارگری

جمهوری اسلامی مُرد: تسلیمت به جناب زیباکلام

فواد عبداللهی

در حالیکه همه سران ریز و درشت جمهوری اسلامی مشغول چرتکه انداختند که کی نوبت شان میرسد به ملت بگویند: "صدای انقلاب شما را شنیدیم"؛ درحالیکه همه در فکر دست و پا کردن ریش تراش ژیلت اند تا ریش تراشیده پا به فرار بگذارند؛ درحالیکه کار از این حرف ها گذشته است که مقامات درشت رژیم بجای خود، کارچاق کن هایشان را برای رتق و فتق امور جلو بفرستند، اما جناب صادق خان زیباکلام با پروری تمام از این میگوید که: "اصلاح طلبان در انتخابات آینده شرکت نمی کنند". واقعاً این "استاد" بی کفایت چه فکر کرده! فکر کرده که با این مانورهای مسخره و نخ نما می تواند از نفرت مردم سرنگونی طلب از نظام متبوع "استاد" نجات پیدا کند؟! ایا ایشان یادشان رفته است که آن "بلای عظیمی که روحانی بر جامعه ایران آورد"، محصول ۴۰ سال کار مشترک همه جناح ها از اصلاح طلب تا اصولگرا بوده است؟! نه ایشان و نه مردم، به به و چه چه گفتن های امثال زیباکلام در اعتبار خریدن برای نظام اسلامی را

یادشان نرفته است؛ هیچکس یادش نرفته است که ایشان چگونه در دفاع از روحانی و رژیم اش عربده میکشید: عجب ناجیی پیدا شد برای نجات ملت! آهای ملت بشتابید که این یکی دست مصدق را در مردمی بودن از پشت بسته!

امروز و بعد از خروش دیماه ۹۶ محرومین علیه کلیت نظام اسلامی، ورق برگشته است؛ روغن و نعنا داغ دادن روی ماجرای "اصلاحات" حتی دل گاکول ترین لایه های بدنه اصلاح طلبان را هم خوش نمیکنند؛ دوران فوتوشاپ و روتوش کردن "جنبش اصلاحات" گذشته است؛ جناب "استاد" باید به حاشیه خیزدن "بزرگان اصلاحات" و هراس شان از سرنگونی نظام را بنگرد. بی دلیل نیست که بقول ایشان "آینده نظام، همه را به فکر فرو برده است". زیباکلام و نظام اش آنقدر خواهند ماند تا کل اسلام و مخلفات "عزیزش" را همراه خود به زباله دان تاریخ ببرد. این تمام داستان است. دیگر لازم نیست که گوش ها را به زمین چسباند تا صدای پای مردمی که در همین یکسال اخیر از هر دو جناح عبور

کردند و حکم به سرنگونی نظام داده اند را شنید. "انتخابات آینده مجلس"، البته اگر جناب زیباکلام شانس دیدن آن را بیابند، پیشکش ایشان باد؛ امروز در ایران در هر کوی و برزنش حرف بر سر سرنگونی و رفتن نظام و مجلس و قوانین اش است. بحث بر سر چگونگی و اشکال رفتن این نظام به دست طبقه کارگر، کمونیست ها و آزادیخواهان است. امروز کسی در فکر "ترکیب مجلس" نیست. کسی برای "اصلاحات" در جمهوری اسلامی تره خورد نمیکنند؛ نگاهی به اطراف تان بندازید! امروز حتی خود حاکمیت از عدم مشروعیت رژیم، نزد مردم می گوید.

آقای زیباکلام اجازه بدید خطرات را به گوش تان برسانیم:

- جامعه از پایین دارد علیه تان میجوشد و متشکل میشود. صدای اشکال متحد شدن مردم در شوراهای مردمی، کمیته های محلات، سندیکاها و مجامع عمومی را نمیشنوید؟!!

- اعلام سرنگونی و انحلال جمهوری اسلامی کیفر خواست مردم شده است! برای درستی این ادعا از برادر حجاریان و سید خندان تان

سوال کنید.

- دستگیری سران جمهوری اسلامی! کجا در خواهید رفت؟!!

- لغو مجازات اعدام! این خواسته به نفع شماست؛ به نفع تان است هر چه زودتر تسلیم مردم سرنگونی طلب شوید. توجه میکنید که ما زیاد هم طماع نیستیم.

- با مطالبات جنبش محرومان، جنبش آزادی و برابری زن و مرد، جنبش ضداستثمار و بهرکشی و بیگاری از طبقه کارگر، چه میکنید؟!!

- اعلام برابری کامل و بی قید و شرط زن و مرد در حقوق مدنی و فردی. لغو کلیه قوانین و مقرراتی که منشاء مذهبی دارند. اعلام آزادی مذهب و بی مذهبی.

نظام شما و قوانین منحوس اش علیه زنان نقش مهمی در تداوم بردگی زن داشته است. مقابله با قوانین اسلامی و مذهب زدایی از جامعه ایران به یک خواست مردم تبدیل شده است. به تصویر کشیدن سیمای واقعی زن در جامعه و هنر و فرهنگ تنها بر ویرانه های جمهوری اسلامی و قوانین ضد زن اش امکان پذیر است. با این جنبش در میدان چه میکنید؟!!

- شما با دسترسی همگانی بویژه تشکلهای توده ای مردم و احزاب سیاسی به رسانه های جمعی دولتی، چه میکنید؟!!

- شما با آزادی کلیه زندانیان سیاسی چه

میکنید؟! با اعلام آزادی بی قید و شرط عقیده، بیان، مطبوعات، اجتماعات، تشکل، تحزب و اعتصاب، چه میکنید؟!!

- جناب زیباکلام آیا میدانید با قابل دسترس کردن کلیه آرشیوها، بایگانی ها و پرونده های دولت از جمله سپاه پاسداران و وزارت اطلاعات برای مردم، پسته شخص "شخیص" شما نیز روی آب است؟!!

خطر واقعا همسایه دیوار به دیوار شماست! اینها تنها گوشه های ناچیزی از ۴ دهه مطالبات فروکوفته مردمی است که تحت حاکمیت نظام شما "زیسته اند"! اینها مطالبات "خطرناکی" است که امروز در کف خیابانها، کارخانه ها و محلات و دانشگاه ها به اهتزاز درآمده است. ما کمونیستها جامعه را برای نبرد نهایی علیه نظم و نظام شما آماده می کنیم؛ از این "خطر" تر؟!!

جناب زیباکلام؛ مومیایی کردن جسد "اصلاحات"، روایت درست و حقیقی از جمهوری اسلامی و تاریخ و ماهیت تاسیس اش را به ما و بعد از سرنگونی جمهوری اسلامی بسپارید. ما تضمین میکنیم آن روزها نه تنها در خود ایران بلکه در افکار عمومی جهان، بیاد ماندنی باشند.

زنده باد انقلاب کارگری!

مردم باید انتخاب ...
من این را درک میکنم که جان مردم به لبشان رسیده و فکر میکنند همه باید "دست به دست هم بدهند" تا رژیم اسلامی را سرنگون کنند. اما میان تبیین احساسی و محاسبات سرانگشتی مردم با درک دینامیسم های تحول سیاسی در جامعه فرق هست. در درون طیف ملی-اسلامی حول مناجات و دعا برای سلامتی مزاج آقاي منتظري میشود متحد شد، در طیف سرنگوني طلبان، اما، تفاوتها عمیق است.

هفتگی: روشن است که احزاب سیاسی مخالف جمهوری اسلامی از جهاتی با هم اختلاف دارند، اما گفته میشود که حداقل از این جنبه که همگی روی سرنگوني جمهوری اسلامی توافق دارند، میشود روی این جنبه توافق کار مشترک انجام داد. در این باره نظرتان چیست؟

منصور حکمت: بنظر من بجای "کار مشترک"، که با توجه به جدایی اجتماعی جدی این جریانها هیچیک به آن تن نخواهد داد، اگر بخواهیم خوشبین باشیم، شاید باید از تعریف یک سلسله اصول پایه ای و پایبندی هریک از این نیروها

به آن صحبت کرد. اصولی مانند پایبندی به اراده آزاد مردم، اصل آزادی بی قید و شرط سیاسی، جامعه سکولار، رفع تبعیض و غیره. این اصول حداقل را حتی میشود بعنوان یک منشور حقوق پایه ای مردم تعریف کرد. اما این اصول مبنای وحدت این نیروها نمیتواند باشد، بلکه مقررات بازی را تعریف میکنند. زمینی را ترسیم میکنند که هریک از این جریانات در آن برای پیروزی خط مشی و جنبش خویش تلاش میکنند. این جنبشها قبل از جمهوری اسلامی بوده اند و بعد از آنها خواهند بود. هریک برای برقراری نظام و جامعه مطلوب خود تلاش میکنند. مبارزه برای سرنگوني حکومت، بخشی از یک جدال وسیع تر بر سر این آلترناتیو هاست. کاری که میشود کرد ایجاد یک دیالوگ رسمی در میان جریانات اپوزیسیون سرنگوني طلب رژیم اسلامی است. ما مشکلی با چنین چیزی نداریم. ما همه شاخه های اپوزیسیون را از چپ تا راست به کنگره سوم حزب دعوت کردیم. نه فقط هیچ مشکلی نداریم که با هر سازمان مخالف رژیم اسلامی یک رابطه رسمی برای تبادل نظر تعریف کنیم بلکه از این امر استقبال

میکنیم و آن را لازم میدانیم. اما "اتحاد" و "کار مشترک" میان این طیف نیروهای سیاسی واقعینانه نیست.

هفتگی: در میان جریانات سرنگوني طلب نیز رضا پهلوی پرچم اتحاد را بلند کرده و سازمان مجاهدین خلق اتحاد در چهارچوب شورای ملی مقاومت را مطرح میکنند و اکثر سازمانهای چپ نیز صحبت از ائتلاف و اتحاد دارند. در این میان فقط حزب کمونیست کارگری است که تاکید دارد اتحاد عملی نیست و روی تمایزات خود و توضیح اثباتی نظرات و اهداف و مطالباتش تاکید میکند. لطفا در این مورد توضیح دهید.

منصور حکمت: هیچکدام اینها از اتحاد با سازمانهای بیرون طیف خودشان صحبت نمیکنند. شاه و رئیس جمهور خودشان را هم از قبل تعریف کرده اند و بقیه را به امضاء گذاشتن زیر طرح خود دعوت میکنند. حزب کمونیست کارگری یک اصل اساسی دارد و آن بیان حقیقت به مردم است. ما نمیخواهیم از وحدت طلبی خودانگیخته مردم سوء استفاده تبلیغاتی کنیم. ما برای ساختن یک جمهوری سوسیالیستی تلاش میکنیم

و این کار از طریق وحدت با طرفداران بازار آزاد و آمریکا و سلطنت و اسلام پاستوریزه بدست نیاید. در نتیجه ما مردم را به اردوی سیاسی خودمان دعوت میکنیم. به اردوی کارگران، اردوی کمونیسم، اردوی آزادی کامل و همه جانبه فرد و جامعه. این به معنی انزواطلبی سیاسی و بدعنی با سایر جنبشهای سیاسی نیست. برعکس هر قدر ما حرف مستقل خودمان را روشن تر بیان کنیم و آرمانهای سیاسی و اجتماعی خود را بدون شبهه تر تبلیغ کنیم، امکان پیدا میکنیم بدون دامن زدن به توهمات سیاسی در میان مردم، با هرکس تا هرجا همراه میشود راه بیابیم. ما طرفدار رشد فرهنگ سیاسی و فرهنگ حزب در ایرانیم. ائتلاف، سازش، جبهه، وحدت عمل و غیره وقتتی جای خود را در سیاست ایران پیدا میکند که تعیین حزبی و جنبشی در جامعه و بویژه تقطیک آرمانی و برنامه ای احزاب در سطح پیشرفته ای قرار گرفته باشد. اول باید اردوهای سیاسی ایران معاصر بدرستی تعریف شود تا بعد بشود از جبهه بندی های تاکتیکی میان آنها صحبت کرد.

هفتگی: ممکن است در

جریان سرنگوني جمهوری اسلامی وضعیتی پیش آید که احزاب اصلی اپوزیسیون با نیروی اجتماعی ای که جذب کرده اند هر کدام یک وزنه غیر قابل حذف در تحولات جامعه و ایجاد حکومت جدید باشند. در چنین شرایطی آیا یک نوع اتحاد اجباری پیش خواهد آمد، از حالا نباید برای چنین حالتی فکر کرد و از این زاویه به مساله اتحاد پرداخت؟

منصور حکمت: هروقت پیش آمد ما هم به نیاز آن روز از یک موضع مسئول جواب میدهیم. عکس این حالت هم میتواند پیش بیاید و برای آن هم باید آماده بود. فعلا موضع ما مطلوبیت دیالوگ است.

هفتگی: سوال میشود که مبارزه در سطح جامعه دارد گسترش پیدا میکنند و جنبش سرنگوني احتیاج به رهبری دارد. در غیاب اتحاد اپوزیسیون، رهبری جنبش چگونه باید تامین شود؟

منصور حکمت: رهبری محصول هژمونی سیاسی است و نه معدل گیری میان جنبشها و یا قرار و مدار سیاستمداران. پیدایش یک رهبری در جنبش عمومی برای سرنگوني تابعی از دست بالا پیدا کردن یک افق است. ... ←

مرکب بر جمهوری اسلامی زنده باد سوسیالیسم

شریعتک

حزب حکمتیست (خبرنامه)

www.hekmatist.com

سر دبیر: فواد عبداللهی

fuaduk@gmail.com

تلگرام حزب

[@HekmatistXateRasmi](https://t.me/HekmatistXateRasmi)

فدای با حزب

دبیرخانه حزب

hekmatistparty@gmail.com

دبیر کمیته مرکزی: آذر مدرسی

azar.moda@gmail.com

مسول تشکیلات خارج کشور حزب: امان کفا

aman.kafa@gmail.com

مسول دفتر کردستان حزب: مظفر محمدی

mozafar.mohamadi@gmail.com

نعادلهای جدیدی که متضمن حفظ شالوده قدرت طبقاتی اش است را بعنوان پیروزی جنبش مردم جا بزند. ما باید مدام مردم را به فراتر رفتن از این چهارچوبها فرا بخوانیم. ما باید بعنوان سخنگویان و منادیان "نه" بزرگ مردم به کلیت استبداد و استثمار و تبعیض و ارتجاع در صحنه سیاسی ایران ظاهر بشویم. هرچه این خواستن عمیق تر و همه جانبه تر بشود، رهبری کمونیستی بر جنبش اعتراضی بیشتر تشبیت

از انترناسیونال هفتگی

شماره ۶۶

۱۹ مرداد ۱۳۸۰ -

۱۰ اوت ۲۰۰۱

مردم مبارز میروان تسلیمت می گوید. بهترین بزرگداشت و ادای احترام به دوستان مردم چون باجورها، یک ابزار وجود متحدانه و سازمان یافته ی شوراها و نهادهای کارگری و مردمی است. این اولین خشت های اتحاد و سازمان و مبارزه یکپارچه و هدفمند و موثر اجتماعی برای مقابله با فشارها و مصیبتهای خانمانسوز است!

دفتر کردستان حزب حکمتیست
(خط رسمی)

۴ شهریور ۹۷

(۲۵ اوت ۲۰۱۸)

تجربه ی اتحاد و سازمانیابی با ایجاد شوراهای کارگری و مردمی در محل های کار و زندگی، تشکیل هیاتهای نمایندگی نهادهای کارگری و مدنی و اجتماعی و فعالین و رهبران جامعه بمثابة خشتهای یک ساختمان رویهم گذاشته شود. این اقدام موجب تداوم مبارزات موثر اجتماعی شده، از نفوذ تمایلات تفرقه افکنانه و مخرب ناسیونالیستی و قوم پرستانه جلوگیری و نتایج امید بخشی را بدنبال خواهد داشت. دفتر کردستان حزب حکمتیست (خط رسمی) جانباختن قربانیان جنایت رژیم را به خانواده و دوستانشان و به

بزرگداشت قربانیان ... همدل و بمثابة تنی واحد، در توافقنامه ای علنی و هویت واقعی اعلام کنند که، ادامه وضعیت نامن زندگی و مصیبتهای ناشی از آن را نمی پذیرند. اعلام کنند که تداوم آتش زدن عمد و غیر عمد جنگل ها، کشتار کولبران و فلاکت اقتصادی و عوارض مصیبتبار ناشی از آن را نمی پذیرند و خواهان اعلام آشکار دلیل قربانی شدن باجور و همراهانش شوند. مبارزات پراکنده ولو پشت سرهم اگر به اتحاد و سازمان نینجامد، نیروی عظیم اجتماعی بهدر می رود. باید از جایی سنت و

مردم باید انتخاب ...

وجود یک رهبری واحد گواه این است که توده وسیع مردم انتخاب سیاسی خود را کرده اند. این انتخاب بدوا یک انتخاب حزبی نیست. مردم در خطوط کلی میان راست و چپ انتخاب میکنند. آیا افق آلترناتیو در برابر رژیم اسلامی در خطوط کلی از نظر مردم یک افق و راه حل چپ است یا راست؟ این سوالی است که قبل از بقیه پاسخ میگیرد. آیا مردم در انداختن جمهوری اسلامی، به بالا، به قدرتهای غربی و به اقتصاد بازار امید میبندند یا به نیروی خود، به چپ جامعه و به یک راه حل رادیکال چشم میدوزند. مردم چپ را میخواهند یا راست را؟ این سوال هنوز در ایران امروز باز است. این انتخاب هنوز صورت نگرفته

حزب کمونیست کارگری معطوف به جدا کردن مردم ایران از هر آلترناتیو و خط مشی بورژوازی و سوق دادن آنها به یک موضع چپ و انقلابی در تحولات سیاسی جاری ایران است. شاخص پیشروی چپ در برابر راست در جنبش اعتراضی علیه رژیم اسلامی، بالا رفتن انتظارات مردم و نپذیرفتن نقطه سازشهایی است که هیات حاکمه و اپوزیسیون بورژوازی قدم به قدم جلوی مردم قرار میدهند. دوم خرداد یکی از اینها بود. مردم نهایتا تن ندادند. جنبش ملی اسلامی احتمالا هنوز چند فرمول دیگر برای همزیستی مردم با یک رژیم اسلامی اصلاح شده در آستین دارد. اینها را باید یک به یک منزوی کرد. اپوزیسیون بورژوازی بیرون حکومت در مقطعی وارد صحنه خواهد شد تا نقطه

است. اگر ما بتوانیم افق چپ و انقلابی را به افق هژمونیک در روند سرنوینی رژیم اسلامی تبدیل کنیم، آنوقت شخصیتها و احزاب عمده این اردوی چپ در موقعیت رهبری قرار میگیرند. مردم در هر دوره چپ جامعه را با جریانات معینی تداعی میکنند و آنها را پرچم و ظرف چپگرایی خود قرار میدهند. یک دوره حزب توده این نقش را داشت، یک دوره فدایی. امروز مردم ایران حزب کمونیست کارگری را سخنگو و بستر اصلی چپ در جامعه میدانند. در نتیجه رهبری تابعی از انتخاب سیاسی مردم میان یک راه انقلابی و یا غیر انقلابی برای سرنوینی حکومت اسلامی است. حزب و جنبش ما مصمم است که این رهبری را تامین کند. همه فعالیت